

ÁP DỤNG NGUYÊN TẮC NGOÀI LÃNH THỔ THEO QUY ĐỊNH CỦA LUẬT CẠNH TRANH 2018

● NGUYỄN NGỌC ANH ĐÀO

TÓM TẮT:

Trong bối cảnh hội nhập kinh tế quốc tế và sự phát triển không ngừng của nền kinh tế thị trường ở Việt Nam, môi trường cạnh tranh đang ngày càng trở nên đa dạng và phức tạp. Các hành vi hạn chế cạnh tranh ở một quốc gia có thể gây ra những tác động tiêu cực lên thị trường trong nước của một quốc gia khác. Vì vậy, Luật Cạnh tranh của nhiều quốc gia có tồn tại các quy định điều chỉnh các hành vi hạn chế cạnh tranh, kể cả các hành vi diễn ra bên ngoài lãnh thổ quốc gia đó. Bài viết tập trung nghiên cứu các quy định mới trong pháp luật cạnh tranh của Việt Nam liên quan đến phạm vi áp dụng trên cơ sở nguyên tắc ngoài lãnh thổ, trong mối quan hệ so sánh với việc áp dụng nguyên tắc này ở một số quốc gia, đồng thời đề xuất một số giải pháp cho việc hoàn thiện và thực thi Luật Cạnh tranh 2018.

Từ khóa: nguyên tắc ngoài lãnh thổ, Luật Cạnh tranh 2018.

1. Khái quát nguyên tắc ngoài lãnh thổ

Để hiểu nội hàm của nguyên tắc ngoài lãnh thổ chúng ta cần bắt đầu với khái niệm về nguyên tắc lãnh thổ. Lãnh thổ quốc gia là một yếu tố vô cùng quan trọng của pháp luật quốc tế trong việc xác định chủ quyền của một quốc gia đó. Theo đó, một quốc gia có nghĩa vụ phải tôn trọng lãnh thổ và chủ quyền của quốc gia khác. Vì vậy, pháp luật của một quốc gia chỉ có thể điều chỉnh các vấn đề xảy ra trên phạm vi lãnh thổ của quốc gia đó. Nguyên tắc lãnh thổ được thừa nhận rộng rãi trong lĩnh vực luật quốc tế. Nguyên tắc này được xây dựng dựa trên mối quan hệ chặt chẽ giữa pháp luật và lãnh thổ, khiến nó không phù hợp khi đối mặt với những thay đổi nhanh chóng trong lĩnh vực thương mại và công nghệ¹. Vì vậy, nhiều quốc gia đã đưa ra những ngoại lệ của nguyên tắc này nhằm áp dụng pháp

luật quốc gia ngoài phạm vi lãnh thổ của mình. Các ngoại lệ đó bao gồm nguyên tắc bảo hộ (Protective Principle), nguyên tắc thẩm quyền phổ quát (Universal Jurisdiction Principle), học thuyết sự ảnh hưởng (effect based doctrine)...

Theo học thuyết về sự ảnh hưởng, một quốc gia có thể áp dụng pháp luật và thẩm quyền của quốc gia mình đối với các hành vi của các chủ thể, kể cả trong trường hợp hành vi của các chủ thể đó diễn ra ở nước ngoài trong trường hợp những hành vi đó có tác động đáng kể đối với lợi ích của quốc gia đó. Kể từ thời điểm được đưa ra năm 1927 trong vụ việc Landmark Lotus bởi tòa án công lý quốc tế, học thuyết về sự ảnh hưởng đã được áp dụng bởi ngày càng nhiều quốc gia trên thế giới bao gồm Liên bang Hoa Kỳ và Liên minh châu Âu trong nhiều vụ việc ở những lĩnh vực pháp luật khác nhau.

Nguyên tắc ngoài lãnh thổ là một điển hình của học thuyết về sự ảnh hưởng. Nguyên tắc ngoài lãnh thổ có thể được giải thích theo hai nghĩa khác biệt. Trước hết, nguyên tắc ngoài lãnh thổ được hiểu rằng một quốc gia có thể bảo vệ các quan chức ngoại giao, hoặc các thành viên hoàng gia trước việc áp dụng các quy định pháp luật nước sở tại trong thời gian những cá nhân đó cư trú tại những quốc gia này. Ở một góc độ khác, nguyên tắc ngoài lãnh thổ đề cập đến các quyền của một quốc gia được áp dụng thẩm quyền và pháp luật của mình vượt ra khỏi lãnh thổ quốc gia của mình trong một số trường hợp². Về khía cạnh pháp luật cạnh tranh, bài viết này hướng đến phân tích nguyên tắc này với ý nghĩa thứ hai. Trước khi được thừa nhận rộng rãi bởi cộng đồng quốc tế, trong suốt quá trình tồn tại của mình, nguyên tắc này từng bị phản đối bởi nhiều quốc gia. Hiện tại, việc thừa nhận và áp dụng nguyên tắc này cũng còn nhiều khác biệt giữa các quốc gia³. Nhiều quốc gia phản đối nguyên tắc này bởi nó có thể làm ảnh hưởng đến chủ quyền quốc gia, trong khi một số khác tìm cách áp dụng nguyên tắc này ở những mức độ khác nhau⁴.

2. Lợi ích và rủi ro áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ

2.1. Lợi ích áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ

- Số lượng các công ty, tập đoàn đa quốc gia đang tăng lên đáng kể và một giao dịch thực hiện ở quốc gia này có thể dẫn đến những ảnh hưởng nghiêm trọng đến môi trường cạnh tranh ở một quốc gia khác. Vì vậy, việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ hay học thuyết về sự ảnh hưởng trong lĩnh vực Luật Cạnh tranh là một cách làm hiệu quả mà một quốc gia có thể sử dụng để bảo vệ môi trường cạnh tranh và lợi ích của người tiêu dùng trong nước.

- Nguyên tắc ngoài lãnh thổ là một công cụ hiệu quả để bảo vệ các giá trị phổ quát đã được công nhận bằng cách điều chỉnh cả các hành vi của các cá nhân hay tổ chức ở nước ngoài. Những giá trị phổ quát này bao gồm những giá trị như các quyền con người, hay việc ngăn chặn tội phạm quốc tế...

- Nguyên tắc ngoài lãnh thổ có thể giúp các hệ thống pháp luật đối mặt với sự phát triển nhanh chóng của xã hội nói chung và khoa học công nghệ nói riêng. Nhiều lĩnh vực trong đời sống xã hội hiện

đại có tính chất không biên giới (cross-border nature) như internet đã và đang đòi hỏi sự phối hợp chặt chẽ giữa các quốc gia. Tuy nhiên, một thực tế đặt ra là tốc độ của việc hợp tác quốc tế không phải lúc nào cũng bắt kịp tốc độ phát triển của xã hội⁵. Vì vậy, pháp luật cần phải tìm những công cụ để bù đắp vào khoảng trống này bảo đảm những hiện tượng tiêu cực trong đời sống xã hội phải được kịp thời điều chỉnh.

2.2. Rủi ro áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ

- Việc lạm dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ có thể ảnh hưởng đến chính sách của các quốc gia khác, từ đó gây ra những hiệu ứng tiêu cực trong mối quan hệ giữa các quốc gia. Nguyên tắc này có thể gây ra những mâu thuẫn, thậm chí là tranh chấp giữa các quốc gia trong trường hợp một chủ thể thực hiện hoạt động kinh doanh ở một quốc gia bị điều chỉnh bởi các quy định pháp luật ở một quốc gia khác, nhưng các chính sách hoặc quy định pháp luật của quốc gia sở tại lại khác, thậm chí trái ngược với các quốc gia đó.

- Khả năng cưỡng chế, thi hành các phán quyết/quyết định của cơ quan quản lý của một quốc gia đối với các chủ thể hiện diện ở quốc gia khác tương đối thấp, vì điều này đòi hỏi sự hợp tác chặt chẽ của các cơ quan thực thi pháp luật các nước chưa kể đến những khó khăn trong quá trình điều tra các vụ việc như vậy.

3. Kinh nghiệm của một số quốc gia áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ

3.1. Kinh nghiệm của Hoa Kỳ

Hoa Kỳ là một quốc gia khá tích cực trong việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ. Đạo luật cạnh tranh đầu tiên của Hoa Kỳ là Đạo luật Sherman (1890) có quy định: *"Mọi giao dịch, kết hợp dưới hình thức ủy thác hay bất cứ hình thức nào khác gây hạn chế đối với các hoạt động kinh doanh hay thương mại giữa các bang hay với các quốc gia khác đều bị xem là trái pháp luật"*. Những văn bản pháp luật cạnh tranh ra đời sau là đạo luật Clayton (1914) hay Đạo luật về hội đồng thương mại liên bang (1914) cũng đề cập đến các hành vi hạn chế cạnh tranh liên quan đến các giao dịch nước ngoài và các quốc gia khác. Trong các đạo luật đó, nhà làm luật Hoa Kỳ sử dụng các thuật ngữ khái quát để mô tả các đối tượng điều chỉnh của các văn bản này. Vấn

đề liệu rằng “mọi giao dịch hay sự kết hợp dưới hình thức ủy thác hay các hình thức khác” xảy ra trong hay ngoài lãnh thổ của Hoa Kỳ lại không được giải thích căn cứ hay “Gây hạn chế đối với kinh doanh và thương mại” nên được hiểu và giải thích như thế nào. Việc sử dụng các thuật ngữ chung, khái quát trong các quy định pháp luật của Hoa Kỳ đã tạo những điều kiện thuận lợi cho việc giải thích và áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ trong những vụ việc cạnh tranh của các cơ quan có thẩm quyền.

Bên cạnh các quy định khái quát, pháp luật cạnh tranh Hoa Kỳ còn được cụ thể hóa bằng hàng loạt các phán quyết của tòa án trong suốt lịch sử kể từ năm 1890. Các tòa án của Hoa Kỳ đã khá thành công trong việc đặt ra nhiều giới hạn đối với việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ đối với các vụ việc về cạnh tranh. Ví dụ: hành vi bị cáo buộc phải có tác động trực tiếp và đáng kể đối với kinh doanh và thương mại của Hoa Kỳ. Hay các chủ thể bị cáo buộc phải nhằm đến việc gây ảnh hưởng đến môi trường kinh doanh và thương mại của Hoa Kỳ; cũng như mức độ ảnh hưởng đối với hoạt động ngoại thương của Hoa Kỳ phải tương thích với tác động đối với các quốc gia khác. Những giới hạn đó cũng có cân nhắc tới vấn đề liệu những hành vi hay những chủ thể bị cáo buộc đó có chịu sự điều chỉnh của pháp luật nước ngoài hay không. Hệ thống tòa án của Hoa Kỳ bị giới hạn trong việc áp dụng thẩm quyền của mình trên lãnh thổ quốc gia khác - nếu như những hành vi bị cáo buộc được thực hiện dưới sự chỉ dẫn hoặc cưỡng chế của cơ quan có thẩm quyền của quốc gia sở tại. Một điểm cần lưu ý nữa là pháp luật Hoa Kỳ không hề ngăn cấm việc cơ quan nước ngoài áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ đối với các vụ việc diễn ra trên lãnh thổ Mỹ. Thực tế thì không có quy định luật nào cấm việc cho thi hành các phán quyết hay quyết định của tòa án hay cơ quan có thẩm quyền của nước ngoài. Các công dân Hoa Kỳ và các cơ quan có thẩm quyền của Hoa Kỳ cũng có thể thực hiện hỗ trợ các cơ quan có thẩm quyền nước ngoài trong các thủ tục tố tụng cạnh tranh thực hiện bởi các cơ quan nước ngoài⁶.

Từ những quan điểm trên cho thấy, Hoa Kỳ đã có một lịch sử lâu dài và một hệ thống pháp luật khá chặt chẽ liên quan đến việc áp dụng nguyên

tắc ngoài lãnh thổ trong các quan hệ pháp luật nói chung và trong lĩnh vực luật cạnh tranh nói riêng. Hệ thống pháp luật Hoa Kỳ là một ví dụ điển hình cho những quốc gia đang tiếp cận và dần xây dựng hành lang pháp lý cho việc áp dụng nguyên tắc này.

3.2. Kinh nghiệm của Canada

Khác với Hoa Kỳ, Canada có một cách tiếp cận bảo thủ hơn đối với nguyên tắc ngoài lãnh thổ khi cân nhắc những yếu tố như chủ quyền, cũng như vấn đề quan hệ ngoại giao giữa Canada và các quốc gia khác. Bên cạnh một láng giềng rất năng động và tích cực trong việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ có lẽ Canada quan tâm nhiều hơn đến việc liệu việc áp dụng nguyên tắc đó bởi các quốc gia khác có ảnh hưởng đến các chính sách kinh tế hay xâm phạm đến chủ quyền của mình hay không⁷. Thực tế, không có một quy định cụ thể nào về việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ trong hệ thống pháp luật của Canada. Luật Cạnh tranh Canada cũng sử dụng những cụm từ chung như “*thực hiện các hoạt động kinh doanh tại Canada*” để mô tả các chủ thể của hành vi cạnh tranh. Sự trung lập và khái quát của những từ ngữ được sử dụng cho phép pháp luật cạnh tranh của Canada điều chỉnh được các hành vi của các chủ thể mà không phụ thuộc vào quốc tịch hay nơi cư trú của các chủ thể đó. Bên cạnh đó, các tòa án của Canada cho thấy một thái độ dè dặt đối với việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ vì hai lý do chính. Thứ nhất, chưa có những vụ việc, sự kiện xảy ra ở nước ngoài và ảnh hưởng thực sự nghiêm trọng đến môi trường cạnh tranh trong nước của quốc gia này. Thứ hai, các cơ quan quản lý của Canada cân nhắc rất kỹ vấn đề quan hệ ngoại giao trong quá trình áp dụng các quy định pháp luật của quốc gia mình.

4. Áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ theo quy định của pháp luật cạnh tranh của Việt Nam

Luật Cạnh tranh 2018 có hiệu lực từ ngày 01/6/2019 đánh dấu những cải thiện đáng kể so với Luật Cạnh tranh 2004. Một trong những thay đổi lớn đó là phạm vi điều chỉnh và đối tượng áp dụng của luật này:

Điều 1. Phạm vi điều chỉnh

Luật này quy định về hành vi hạn chế cạnh

tranh, tập trung kinh tế gây tác động hoặc có khả năng gây tác động hạn chế cạnh tranh đến thị trường Việt Nam; hành vi cạnh tranh không lành mạnh; tố tụng cạnh tranh; xử lý vi phạm pháp luật về cạnh tranh; quản lý nhà nước về cạnh tranh.

Điều 2. Đối tượng áp dụng

1. Tổ chức, cá nhân kinh doanh (sau đây gọi chung là doanh nghiệp) bao gồm cả doanh nghiệp sản xuất, cung ứng sản phẩm, dịch vụ công ích, doanh nghiệp hoạt động trong các ngành, lĩnh vực thuộc độc quyền nhà nước, đơn vị sự nghiệp công lập và doanh nghiệp nước ngoài hoạt động tại Việt Nam.

2. Hiệp hội ngành, nghề hoạt động tại Việt Nam.

3. Cơ quan, tổ chức, cá nhân trong nước và nước ngoài có liên quan.

So với Luật Cạnh tranh 2004, một trong những thay đổi lớn nhất đó là việc áp dụng nguyên tắc Ngoài lãnh thổ trong chính sách liên quan đến pháp luật về cạnh tranh của Việt Nam. Luật mới đã mở rộng phạm vi điều chỉnh và đối tượng áp dụng. Điều 1 Luật Cạnh tranh 2018 nhấn mạnh: “*gây tác động hoặc có khả năng gây tác động hạn chế cạnh tranh đến thị trường Việt Nam*”. Điều này có nghĩa Luật Cạnh tranh mới có thể vận dụng để điều chỉnh các hành vi của các cá nhân hay tổ chức, kể cả trường hợp hành vi đó được thực hiện ngoài lãnh thổ Việt Nam chỉ cần các hành vi này có ảnh hưởng hạn chế cạnh tranh đối với thị trường trong nước. Điều 2 Luật Cạnh tranh 2018 cũng mở rộng đối tượng điều chỉnh ra cả các “*doanh nghiệp nước ngoài*”. Theo đó, các doanh nghiệp nước ngoài có thực hiện những hành vi tập trung kinh tế ở nước ngoài nhưng có gây ảnh hưởng đến Việt Nam vẫn thuộc đối tượng điều chỉnh của văn bản này. Đây là một bước đi cần thiết, vì cùng với xu thế toàn cầu hóa và mở cửa thị trường, ngày càng có nhiều hoạt động kinh doanh hay các giao dịch vượt ra khỏi biên giới lãnh thổ của nhiều quốc gia.

Nghị định số 75/2019/NĐ-CP (Nghị định 75) của Chính phủ được ban hành ngày 26/9/2019 hướng dẫn thi hành Luật Cạnh tranh 2018 với mục tiêu là đặt ra một số nguyên tắc về xử lý vi phạm hành chính, nhưng bên cạnh đó, Nghị định 75 cũng có một số hướng dẫn ở các khía cạnh khác. Nghị

định 75 mở rộng phạm vi điều chỉnh của Luật Cạnh tranh tới các “*doanh nghiệp nước ngoài*” và các cá nhân có “*hoạt động tại Việt Nam*”. Mặc dù vậy, Nghị định này cũng không rõ ràng trong việc giải thích như thế nào được xem là có “*hoạt động tại Việt Nam*”. Tuy nhiên, qua đó, có thể hiểu và linh hoạt giải thích rằng pháp luật cạnh tranh hiện tại của Việt Nam có thể bao quát được tất cả các chủ thể tham gia vào các hành vi hạn chế cạnh tranh đối với Việt Nam mà không cần quan tâm đến địa điểm thực hiện hay nơi cư trú của các chủ thể. Với những thay đổi trong các quy định pháp luật, các cơ quan quản lý cạnh tranh Việt Nam cũng được trông đợi sẽ năng động hơn trong việc áp dụng pháp luật cạnh tranh của Việt Nam đối với những hoạt động tập trung kinh tế ở nước ngoài mà có ảnh hưởng đến môi trường cạnh tranh trong nước. Cách tiếp cận này của Việt Nam khá phù hợp ở thời điểm hiện tại vì các lý do sau:

- Việt Nam mới chỉ trải nghiệm mô hình kinh tế thị trường trong một khoảng thời gian tương đối ngắn và vẫn đang trong quá trình xây dựng nền kinh tế thị trường cho riêng mình. Vì vậy, hệ thống pháp luật cần nhiều thời gian hơn nữa để xác định và giải quyết những vấn đề của nền kinh tế thị trường, đặc biệt trong lĩnh vực pháp luật cạnh tranh.

- Trong mối quan hệ giữa pháp luật và sự phát triển của xã hội thì xã hội luôn phát triển với một tốc độ nhanh hơn rất nhiều. Pháp luật không thể thường xuyên thay đổi để đáp ứng các yêu cầu đặt ra trong thực tế. Vì vậy, trong bất cứ hệ thống pháp luật nào, các nhà làm luật luôn phải tìm ra những biện pháp để các quy định pháp luật có thể tồn tại lâu hơn. Một trong những giải pháp kỹ thuật phổ biến là sử dụng các thuật ngữ chung, khái quát. Theo đó, cho dù các quan hệ xã hội có thay đổi nhanh như thế nào, phạm vi và đối tượng cần được điều chỉnh cũng luôn nằm trong tầm ngắm của các quy định pháp luật này.

5. Một số đề xuất giải pháp hoàn thiện pháp luật cạnh tranh của Việt Nam về áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ

- Thứ nhất, pháp luật Việt Nam cần có các tiêu chuẩn cụ thể để xác định những vụ việc nào cơ quan nhà nước có thẩm quyền nên can thiệp và những vụ việc nào thì không nên. Việc làm rõ các

khái niệm quan trọng như “*doanh nghiệp nước ngoài*” hay “*hoạt động tại Việt Nam*” hay “*tác động hạn chế cạnh tranh*” sẽ làm cho việc áp dụng các quy định của pháp luật cạnh tranh của Việt Nam đối với những hành vi xảy ra ở nước ngoài khả thi hơn nhiều. Đồng thời, bằng việc cụ thể hóa các khái niệm nêu trên, pháp luật Việt Nam còn có thể đặt ra những giới hạn cần thiết cho việc áp dụng thẩm quyền tài phán của mình trên lãnh thổ của quốc gia khác. Việt Nam cần duy trì sự cân bằng giữa việc bảo vệ môi trường cạnh tranh lành mạnh trong nước và việc tôn trọng chủ quyền của quốc gia khác.

- *Thứ hai*, trên phương diện quốc tế, bên cạnh việc áp dụng các quy định pháp luật Việt Nam với những hành vi ở nước ngoài, Việt Nam cũng cần sớm chuẩn bị hành lang pháp lý để hỗ trợ các cơ quan quản lý cạnh tranh của nước ngoài trong các thủ tục tố tụng như điều tra hay cưỡng chế thi hành các phán quyết của cơ quan có thẩm quyền của nước ngoài liên quan đến hành vi hạn chế cạnh tranh xảy ra ở Việt Nam. Hành lang pháp lý đó cũng là công cụ để bảo vệ chủ quyền của Việt Nam khi các quy định làm rõ và giới hạn các hoạt động của cơ quan quản lý cạnh tranh của nước ngoài

trong trường hợp họ muốn áp dụng pháp luật của nước khác trên lãnh thổ Việt Nam.

- *Thứ ba*, các cơ quan quản lý cạnh tranh nên nỗ lực và chủ động hơn trong việc gia nhập, thậm chí là xây dựng các diễn đàn, hội nghị liên quan đến pháp luật cạnh tranh. Điều này sẽ tạo những điều kiện thuận lợi cho việc cho việc áp dụng pháp luật cạnh tranh Việt Nam đối với các hành vi diễn ra ở nước ngoài trong tương lai.

6. Kết luận

Tầm quan trọng của việc áp dụng nguyên tắc ngoài lãnh thổ để bảo vệ thị trường trong nước trong nhiều trường hợp đã được thừa nhận rộng rãi. Vì vậy, việc mở rộng phạm vi điều chỉnh và đối tượng áp dụng của Luật Cạnh tranh 2018 rõ ràng là một bước đi phù hợp để giải quyết những vấn đề đặt ra do sự phát triển nhanh chóng của thị trường trong nước. Mặc dù vậy, để các quy định mới thực sự đi vào thực tiễn và phát huy được những giá trị, các cơ quan quản lý cạnh tranh cần tích cực hơn nữa trong việc giải thích và hướng dẫn các quy định pháp luật, đồng thời xây dựng và phát triển các quan hệ hợp tác quốc tế trong lĩnh vực pháp luật cạnh tranh để tạo điều kiện thi hành các phán quyết về cạnh tranh của Việt Nam ở nước ngoài ■

TÀI LIỆU TRÍCH DẪN:

^{1,4,6,7}Thanh Phan (2016). The Legality of Extraterritorial Application of Competition Law and the Need to Adopt a Unified Approach, Louisiana Law Review, 77(2).

²Trần Hoàng Nga (2011). Từ kinh nghiệm của Hoa Kỳ và Liên minh châu Âu, bàn về nguyên tắc áp dụng ngoài lãnh thổ của Luật Cạnh tranh Việt Nam. Tạp chí Khoa học pháp lý số 5.

³Dương Văn Học (2014). Nguyên tắc ngoài lãnh thổ trong pháp luật cạnh tranh Hoa Kỳ và việc xem xét lại đối tượng điều chỉnh của pháp luật cạnh tranh Việt Nam. [online] lapphap.vn. Available at: <http://www.lapphap.vn/Pages/tintuc/tinchitiet.aspx?tintucid=208246>

⁵Internet Society Concept Note (2018). The Internet and Extra-Territorial Effects of Laws. [online] available at <https://www.internetsociety.org/resources/doc/2018/the-internet-and-extra-territorial-effects-of-laws/>

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

1. Quốc hội (2018). Luật Cạnh tranh 2018.

2. Chính phủ (2019). Nghị định số 75/2019/NĐ-CP quy định về xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực cạnh tranh, ban hành ngày 26/9/2019.

3. Thanh Phan (2016). The Legality of Extraterritorial Application of Competition Law and the Need to Adopt a Unified Approach. *Louisiana Law Review*, 77(2).
4. Internet Society Concept Note (2018). The Internet and Extra-Territorial Effects of Laws. Internet Society. Available at <https://www.internetsociety.org/resources/doc/2018/the-internet-and-extra-territorial-effects-of-laws/>
5. Dương Văn Học (2014). Nguyên tắc ngoài lãnh thổ trong pháp luật cạnh tranh Hoa Kỳ và việc xem xét lại đối tượng điều chỉnh của pháp luật cạnh tranh Việt Nam. *Tạp chí Nghiên cứu Lập pháp*.
6. Trần Hoàng Nga (2011). Từ kinh nghiệm của Hoa Kỳ và Liên minh châu Âu, bàn về nguyên tắc áp dụng ngoài lãnh thổ của Luật Cạnh tranh Việt Nam. *Tạp chí Khoa học pháp lý* số 5 năm 2011.

Ngày nhận bài: 14/9/2023

Ngày phản biện đánh giá và sửa chữa: 28/9/2023

Ngày chấp nhận đăng bài: 14/10/2023

Thông tin tác giả:

TS. NGUYỄN NGỌC ANH ĐÀO

Khoa Luật Kinh tế

Trường Đại học Ngân hàng TP. Hồ Chí Minh

THE APPLICATION OF THE PRINCIPLE OF EXTRATERRITORIALITY ACCORDING TO THE REGULATIONS OF VIETNAM'S LAW ON COMPETITION 2018

● Ph.D **NGUYEN NGOC ANH DAO**

Faculty of Economic Law, Ho Chi Minh University of Banking

ABSTRACT:

In the context of deepening international economic integration and a growing market economy in Vietnam, market competition has increased and become more diversified. Anti-competitive practices in one country can have negative impacts on the domestic market of another country. Therefore, many countries have competition regulations governing anti-competitive practices, including those taking place outside that country's territory. This paper analyzed new Vietnamese competition regulations related to the scope of enforcement based on the principle of extraterritoriality and compares these regulations with those of other countries about this principle. Based on the paper's findings, some solutions were proposed to complete Vietnam's Law on Competition 2018.

Keywords: principle of extraterritoriality, the Law on Competition 2018.